

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914208014
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6914208014.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Renáty Deákovej ako členov senátu, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Andrea Cviková, advokát a konateľ, proti žalovaným 1/ I. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XX, XXX XX P., 2/ Z. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XX, XXX XX P., obaja žalovaní zastúpení Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie Slobody 12, 810 05 Bratislava 15, IČO: 30 798 841, v mene ktorého koná Centrum právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota, Čerenčianska 20, 979 01 Rimavská Sobota, za účasti občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený advokátom JUDr. Patrikom Podhorským, so sídlom Zámorská 36, 811 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 1 690,64 € s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/209/2014-52 z 18. augusta 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie 1 690,64 € s príslušenstvom, úver poskytnutý žalobcom žalovaným na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 28. 01. 2009 vyhlásil za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi uložil povinnosť poskytnúť žalovaným 1/ a 2/ finančné zadostučinenie vo forme zaplatenia sumy 79,27 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol aj o náhrade trov účastníkov prvoinštančného konania. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť centru právnej pomoci ako zástupcovi žalovaných trovy právneho zastúpenia vo výške 256,78 € na účet centra právnej pomoci a žalobcu zaviazal aj na náhradu trov konania, ktoré vznikli tým, že občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktoré v konaní do 30. 06. 2016 vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaných 1/ a 2/ bol zastúpený advokátom.

1.1 Súd prvej inštancie vyhodnotil nárok uplatňovaný žalobcom za nedôvodný. Tento svoj záver odôvodnil tak, že „zmluvné dojednanie uvedené v bode 5 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia je v bode 6 schválenej zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 28. 01. 2009 týkajúce sa dohodnutej zmluvnej odmeny za poskytnutie revolvingu v sume 554,27 € je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom v zmluvných dojednaniach v bode 5 ide o neurčité dojednanie a zmluvná odmena v sume 815,57 € dohodnutá v samotnej zmluve je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi, keďže je neprimerane vysoká vzhľadom na výšku poskytnutého úveru“. Tomuto odôvodneniu predchádza popis skutkového stavu zisteného len z listinných dôkazov doložených žalobcom a výsluchu právnych zástupcov žalovaných tak, že žalobca uzavrel so žalovaným 1/ dňa 28. januára 2009 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 995,82 € a žalovaný sa zaviazal tento splatiť spolu s dohodnutým úrokom v 30 mesačných splátkach po 60,38 € podľa splátkového kalendára. Žalovaná 2/ pristúpila k záväzkom žalovaného 1/ zo zmluvy ako spoludlžník podľa § 533 Občianskeho zákonníka. Neskôr, na základe žiadosti žalovaného 1/, sa žalobca

dohodol na odklade splátok, za čo sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú odmenu vo výške 241,52 €, vrátane zmluvnej odmeny podľa nového splátkového kalendára. Žalobca poskytol žalovanému 1/ revolving dňa 22. 10. 2010 vo výške 1 086,84 €, ktorý sa zaviazal žalovaný 1/ splatiť v 18 mesačných splátkach po 60,38 € podľa nového splátkového kalendára. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri 14 splátke a do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka zaplatil sumu 1 449,12 €.

1.2 Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovením § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka o zmluvnej pokute, ustanovením § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 153 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), aplikoval aj ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i), j), n) o), p), q), r) a s) zákona č. 258/2001 Z. z., § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka s tvrdením, že „určil túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú“, poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho považuje súd takýto spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (o čom rozhodol súd vo výrokovvej časti rozsudku) a žalobu zamietol s poukazom na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka s odôvodnením, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1 449,12 € a teda by mal vrátiť iba rozdiel medzi 1 528,39 € a 1 449,12 € = 79,27 €, ktorú sumu nemohol súd z dôvodu vznesenej námietky premlčania občianskym združením vystupujúcim ako vedľajší účastník na strane žalovaných a právnym zástupcom žalovaných priznať. Ak žalobca zosplatnil úver 06. 10. 2011 a žalobu podal na súde až 16. 06. 2014 a „predmetnú zmluvu“ je potrebné považovať za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že sa prieči dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzhľadom na neprímerane vysoké úroky „potom by sa jednalo o plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia“, ktoré sa premlčuje za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

1.3 Rozhodnutie o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným 79,27 € odôvodnil len tak, že „zároveň súd v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka zaviazal navrhovateľa na zaplatenie sumy 79,27 € odporcom 1/ a 2/“.

1.4 Povinnosť žalobcu nahradiť trovy konania občianskemu združeniu vystupujúcemu v konaní ako vedľajší účastník je odôvodnené ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 149 ods. 1 O. s. p. a náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 12 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. priznal súd aj právnemu zástupcovi žalovaných 1/ a 2/.

1.5 Odvolací súd zdôrazňuje, že popis dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza aj s nepresnosťami v označení účastníkov a zmluvy súdom prvej inštancie z dôvodu, aby bol čitateľovi zrejмый spôsob vyhotovenia rozhodnutia prvoinštančného súdu a jeho obsah, ktorý bol jedným z dôvodov, pre ktorý odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

2. Rozsudok napadol odvolaním žalobca. S poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 243/2007 argumentoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, vypracované v rozpore s § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V odôvodnení rozhodnutia popri sebe uvádza viaceré dôvody pre zamietnutie návrhu, čo vyvoláva pochybnosti o zákonnosti jeho rozhodnutia. Záver o neplatnosti zmluvy totiž vylučuje tvrdenie o bezúročnosti úveru. Žalobcovi sa javí, že postup súdu je prispôsobovaný výsledku konania vo veci a nie naopak, kedy výsledok má byť dovŕšením nejakého postupu. Uvádzanie viacerých dôvodov pre zamietnutie žaloby, ktoré nemôžu popri sebe obstáť spochybuje zákonnosť rozhodnutia ako takého. Záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy o úvere vychádza z názoru, že výška zmluvnej odmeny má byť neprijateľnou podmienkou a neplatnou pre rozpor s dobrými mravmi. Žalobca tvrdí, že maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver ako bol poskytnutý žalovaným bola v zmysle § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere 98,44 % a výška odplaty vyplývajúca pre úver dohodnutý a poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere žalovaným v rozsahu 75,75 % neprevyšuje túto maximálnu odplatu. Dohodnutá odplata teda neodporuje § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z. z. ku dňu uzavretia zmluvy 28. 01. 2009.

2.1 Nepreskúmateľné sú závery súdu prvej inštancie aj v súvislosti s výrokom o tom, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný, keď nie je zdôvodnený naliehavý právny záujem na takomto určovacom výroku a súd len všeobecne bez bližšieho zdôvodnenia uvádza, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. a to aj s poukazom na také zákonné ustanovenia, ktoré záver o bezúročnosti úveru nepodporujú.

2.2 Z rozsudku nevyplývajú základné skutočnosti, ktoré by zdôvodnili aplikáciu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., na ktorý sa súd prvej inštancie pri uložení povinnosti zaplatiť žalovaným spoločne a nerozdielne sumu 79,27 € odvoláva. Na strane žalovaných žiadna ujma nevznikla. Uvedenú sumu priznal súd prvej inštancie žalovaným bez odôvodnenia.

2.3 Nesprávny je aj výrok rozhodnutia prvoinštančného súdu o trovách konania, ktoré vznikli občianskemu združeniu vystupujúcemu ako vedľajší účastník na strane žalovaných. Advokát zastupoval vedľajšieho účastníka nie žalovaných, preto výpočet trov právneho zastúpenia priznaných bývalému vedľajšiemu účastníkovi nemá žiadnu logiku. Súd prvej inštancie ani neskúmal účelnosť vynaložených trov občianskym združením na vlastné právne zastupovanie.

2.4 Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom svojho zástupcu označili rozhodnutie prvoinštančného súdu za právne perfektné s náležitým odôvodnením, ktoré tvorí súvislý a jasný koherentný celok logicky na seba nadväzujúci. Zmluva o úvere je podľa žalovaných typickým príkladom spotrebiteľského úveru spadajúceho pod rámec zákona č. 258/2001 Z. z., ktorá nespĺňa základné náležitosti tohto zákona podľa § 4 ods. 2 písm. i), j), n), o), p), q), r) s) citovaného zákona. Žalovaní naďalej zastávajú názor, že dohodnutá zmluvná odmena za úver vo výške 815,57 € pri poskytnutej čiastke 995,82 € = 81,59 % sumy úveru a v prípade revolvingovej časti zmluvy odplata v rozsahu 104,07 % oproti pôvodnej výške revolvingu je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca porušil práva a povinnosti ustanovené zákonom č. 250/2007 Z. z. z dôvodu, že nedodržel formu a náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch, z tohto dôvodu bolo namieste priznať primerané finančné zadost'učinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Bolo potrebné vziať do úvahy, že konanie žalobcu a jeho procesné kroky, prípadné mimosúdne vymáhanie nezákonného dlhu vyvolalo nepríjemné situácie a zvýšenú psychickú záťaž pre žalovaných, ktorí sú dôchodcami. Navrhol potvrdiť rozsudok okresného súdu ako vecne správny.

4. Vyjadrenie k odvolaniu podalo aj občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV s tým, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z úplne zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia veci, preto je vecne správne. Aj podľa názoru bývalého vedľajšieho účastníka zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, preto je podľa § 39 OZ neplatná. Zmluva o úvere bola uzavretá podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Svojou povahou je spotrebiteľskou zmluvou a riadi sa režimom Občianskeho zákonníka. Obsah zmluvy v zmysle dodatkov je naformulovaný žalobcom a jej niektoré podmienky sa javia v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka neprijateľnými zmluvnými podmienkami a teda neplatnými ex tunc. Žalobca si v konaní uplatňuje aj neprímerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru hraničiace s úžerou. Zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z tohto dôvodu žalobcovi vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov v sume 79,27 €. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

5. Konanie na súde prvej inštancie začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku dorúčením žaloby na Okresný súd Rimavská Sobota 16. 06. 2014. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý v § 470 ods. 1, 2 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, ak nie je ustanovené inak a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Odvolací súd rešpektujúc ustanovenie § 470 ods. 1, 2 C. s. p. prejednal vec už podľa ustanovení Civilného sporového poriadku bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Po preskúmaní veci a postupu súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k názoru, že podľa § 389 ods. 1 písm. a), b), c) Civilného sporového poriadku je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

6. Odvolanie žalobcu bolo doručené Okresnému súdu Rimavská Sobota 27. 11. 2015 a v ňom uplatňuje žalobca odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) Občianskeho súdneho poriadku a tiež odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O. s. p.. Odvolanie považuje odvolací súd v plnom rozsahu za dôvodné. Súhlasí s názorom odvolateľa, že prvoinštančné rozhodnutie

nie je preskúmateľné pre nesúrodé, vzájomne si odporujúce odôvodnenie, ktoré nie je v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. účinného v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie ukladajúce súdu uviesť v dôvodoch rozhodnutia, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal, z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie a z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazu riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosťou súdu bolo dbať, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

7. Text zákona § 157 ods. 2 O. s. p. uviesť v rozhodnutí, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov nie je možné vysvetliť si tak, že súd nekriticky preberie obsah žaloby s nepresnosťami a na takejto nejasnej žalobe stavia svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie nemohol uviesť v dôvodoch rozhodnutia, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, keďže žaloba bola nepresná, nejasná a jej vady si súd prvej inštancie v zmysle § 43 ods. 1 O. s. p. neodstránil. Súd prvej inštancie bez toho, aby si ujasnil predmet konania mienil dňa 17. februára 2015 vyhlásiť verejne rozsudok a k tomuto úkonu nedošlo len z dôvodu, že občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, ktoré oznámilo svoj vstup do konania 01. 12. 2014 ako vedľajší účastník na strane žalovaných doručilo prvoinštančnému súdu 28. januára 2015 vyjadrenie k veci samej, ktoré pred verejným vyhlásením rozsudku súd prvej inštancie nedoručil ostatným stranám sporu. Nedostatky žaloby, ktoré viedli aj k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci vidí odvolací súd v tom, že žaloba smeruje proti dvom žalovaným (žalovaný 1/ ako dlžník, žalovaná 2/ ako spoludlžníčka), avšak v texte žaloby sa žalobca nepresne vyjadruje k jednotlivým povinnostiam, ktoré na základe zmluvy o revolvingovom úvere a následných dodatkov jednotlivým žalovaným vznikali. Podľa žaloby bola zmluva o revolvingovom úvere č. 8200018268 uzavretá 28. januára 2009 so žalovaným 1/ a žalovaná 2/ pristúpila k záväzkom žalovaného 1/ podľa § 533 Občianskeho zákonníka. Tento záver nevyplýva z predloženej fotokópie zmluvy č. 8200018268 na č. I. 4 spisu, kde sú účastníci zmluvy označení ako veriteľ PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, dlžník I. K. a spoludlžník Z. K.. Z fotokópie zmluvy sa javí, že obaja dlžníci podpísali žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v jeden deň 27. januára 2009 a nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovaná 2/ bez súhlasu dlžníka dohodla písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, ako to určuje hypotéza ustanovenia § 533 Občianskeho zákonníka. Nezrozumiteľný je aj ďalší text žaloby o uzavretom dodatku k zmluve o revolvingovom úvere o vzniku pohľadávky žalobcu na zmluvnú odmenu za odložené splátky, poskytnutím revolvingu dňa 22. 10. 2010 a omeškaní „žalovaného“, ktoré malo za následok vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, keď žalobca dostatočne konkrétne neuviedol, či si uplatňuje nároky len zo zmluvy o revolvingovom úvere alebo aj z dodatku k zmluve o revolvingovom úvere zo 07. 06. 2011, prípadne aj z revolvingu poskytnutého 22. 10. 2010 a voči jednému alebo dvom žalovaným, keď žiadnym spôsobom žalovanú pohľadávku 1 690,64 € nešpecifikoval a neodôvodnil žalobu ani v časti príslušenstva, či ho požaduje len od niektorého zo žalovaných alebo oboch a prečo práve v takej výške. Súd prvej inštancie prevzal do rozsudku takto označený predmet sporu bez toho, aby výsluchom žalobcu, žalovaných, prípadne inými dôkaznými prostriedkami zistil správne skutkový stav, dôsledkom čoho je, že rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a vec nesprávne právne posúdil. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je v rozpore s § 153 ods. 1, 2 O. s. p. z dôvodu, že nevychádza zo skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov a druhým výrokom rozhodol bez návrhu o tom, čo žiaden z účastníkov predmetom konania v súlade s O. s. p. neučinil.

8. Ustanovenie § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým odôvodňuje prvoinštančný súd svoje rozhodnutie o „vyhlásení“ úveru poskytnutému žalovaným 1/ a 2/ za bezúročný a bez poplatkov, ako aj uloženie povinnosti zaplatiť žalobcom „finančné zadostučinenie“ upravovalo postup súdu v prípade, ak určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú podľa § 53a Občianskeho zákonníka za neplatnú. Ustanovenie § 153 ods. 4 nie je hmotnoprávnou normou, ktorá by dovoľovala súdu určiť niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú, ide o procesné ustanovenie, ktoré ukladá súdu uviesť vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky a to v znení, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve. Výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o vyhlásení úveru za bezúročný a bez poplatkov a uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ finančné zadostučinenie nie je výrokom podľa § 153 ods. 4 O. s. p., pretože žiadna zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluve o revolvingovom úvere, prípadne v jeho dodatku vo výroku rozsudku odcitovaná nie je.

9. Ustanovenie § 80 Občianskeho súdneho poriadku pripúšťalo rozhodnutia o osobnom stave, o splnení povinnosti vyplývajúcej zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva alebo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Druhý výrok rozsudku prvoinštančného súdu nezodpovedá žiadnemu z rozhodnutí prípustných podľa § 80 O. s. p., nejde o rozhodnutie o osobnom stave ani o uložení povinnosti vyplývajúcej zo zákona (v časti vyhlásenia úveru za bezúročný a bez poplatkov) ani o určovací výrok.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. 01. 2016 (ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie) proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Konanie o priznanie primerané finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je konaním návrhovým, ktoré môže začať len na návrh strany sporu (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/350/2015 z 31. 03. 2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/45/2012 z 24. 06. 2013, 3Cdo/382/2013 z 23. 01. 2014 a iné). Žalovaní žalobu o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona o ochrane spotrebiteľa nepodali. Ak súd prvej inštancie za taký návrh považoval prednes zástupcu centra právnej pomoci na pojednávaní dňa 18. augusta 2015 platí o ňom to isté, ako o žalobe žalobcu, že ide o neúplný a nejasný návrh, ktorého vady mal súd prvej inštancie odstraňovať postupom podľa § 43 Občianskeho súdneho poriadku. O tom, že súd bude rozhodovať aj o nároku žalovaných na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. žalobca vedomosť ani nemal z dôvodu, že sa pojednávania dňa 18. augusta 2015 nezúčastnil a prvýkrát na tomto pojednávaní zaznel názor žalovaných, že by na takéto plnenie im vznikol nárok. Žalovaní (ich zástupca) ani nevysvetlil, aké práva žalovaných ako spotrebiteľov porušil žalobca a následkom čoho mal žalovaným vzniknúť nárok na primerané finančné zadosťučinenie proti žalobcovi. Svoje rozhodnutie v tomto smere neodôvodnil ani súd prvej inštancie, ktorý na 5 strane odôvodnenia uviedol iba to, že o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným primerané finančné zadosťučinenie vo výške 79,27 € rozhodol podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Okrem základu nároku mal súd prvej inštancie odôvodniť aj jeho výšku.

12. Dôvodné je odvolanie žalobcu aj proti výroku o trovách konania bývalého vedľajšieho účastníka pokiaľ sa prvoinštančnému súdu vytyka, že ich výšku priznal v rozpore s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Advokát JUDr. Patrik Podhorský zastupoval len bývalého vedľajšieho účastníka a vo vzťahu k výške jeho trov je bezvýznamné, na strane koľkých žalovaných ako vedľajší účastník vystupoval. Účelnosť právneho zastupovania bývalého vedľajšieho účastníka je preukázaná už aj tým, že vyjadrenie právneho zástupcu tohto subjektu primelo okresný súd zaoberať sa vecou aspoň v akom-takom rozsahu, hoci pôvodne chcel vyhlásiť rozsudok bez akéhokoľvek zisťovania skutkového stavu.

13. I keď žalobca ani žalovaní proti rozhodnutiu o povinnosti zaplatiť „právnomu zástupcovi žalovaných“ Centru právnej pomoci, so sídlom v Bratislave trovy právneho zastúpenia vo výške 256,78 € nepodali, pre ďalší postup súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že ani tento výrok rozhodnutia prvoinštančného súdu nie je v súlade so zákonom § 142 ods. 1 O. s. p. a § 12 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z.. Centrum právnej pomoci nebolo účastníkom konania, ktorému by mohol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. priznať nárok na náhradu trov konania. Účastníkom konania boli žalovaní, ktorí si za právneho zástupcu zvolili Centrum právnej pomoci so sídlom v Bratislave. Ustanovenie § 12 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. je potrebné si vykladať v súvislosti s § 5b ods. 3 uvedeného zákona tak, že právo na náhradu trov konania v sporovom

konaní prináleží vždy len strane sporu (účastníkovi) a i keď je v § 12 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. uvedené, že aj centrum zastupuje oprávnenú osobu pred súdom, patrí mu (centru) náhrada výdavkov vrátane odmeny podľa osobitného predpisu, náhrada trov konania sa prizná strane zastúpenej centrom právnej pomoci iba platobným miestom je účet centra právnej pomoci rovnako ako v prípade zastúpenia strany advokátom.

14. V súlade s § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie musí v prvom rade odstrániť vady žaloby a správne identifikovať predmet žaloby, čo a na akom skutkovom základe si žalobca od žalovaných 1/ a 2/ uplatňuje. Ak je súd prvej inštancie toho názoru, že žalovaní podali vo veci vzájomný návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, postup podľa § 129 ods. 1 C. s. p. je odôvodnený aj vo vzťahu k tejto vzájomnej žalobe (§ 147 C. s. p.). Pri prejednávaní a rozhodovaní vecí bude súd prvej inštancie postupovať už v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Bez ustálenia predmetu konania a zistenia skutkového stavu a jeho právneho posúdenia súdom prvej inštancie nemá zmysel, aby sa odvolací súd vyjadroval k jednotlivým právnym záverom súdu prvej inštancie namietaným v odvolaní žalobcu z dôvodu, že po odstránení procesných väd, podaní žalobu a žalovaných sa môže predmet súdneho konania úplne zmeniť.

15. O trovách odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 3 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie.

16. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).